

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ, GÓRNICICTWA I ENERGETYKI ORAZ ROLNICTWA

z dnia 21 lipca 1964 r.

w sprawie oświetlenia ulic, placów i dróg wiejskich w gromadach.

W związku z § 1 ust. 2 pkt 5 zarządzenia nr 232 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1958 r. w sprawie wykonywania zadań dotyczących gospodarki komunalnej w gromadach (Monitor Polski Nr 94, poz. 512) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawy budowy i przebudowy urządzeń do oświetlenia ulic, placów i dróg wiejskich, zwanych dalej „urządzeniami oświetlenia”, oraz pokrywanie kosztów konserwacji i eksploatacji tych urządzeń należą do zadań prezydentów gromadzkich rad narodowych zgodnie z zarządzeniem nr 232 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1958 r. w sprawie wykonywania zadań dotyczących gospodarki komunalnej w gromadach (Monitor Polski Nr 94, poz. 512).

§ 2. 1. We wsiach objętych planem powszechnej elektryfikacji wsi dokumentację projektowo-kosztorysową oraz bu-

dowę urządzeń oświetlenia są obowiązane wykonać przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa jednocześnie z dokumentacją i budową sieci niskiego napięcia do zasilania budynków i gospodarstw wiejskich.

2. Programy i założenia projektowe elektryfikacji wsi powinny obejmować również urządzenia oświetlenia i zasilania w energię elektryczną wiejskich urządzeń komunalnych.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, realizują przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa na wniosek prezydentów właściwych gromadzkich rad narodowych, uwzględniony w zatwierdzonych wojewódzkich założeniach projektu elektryfikacji rolnictwa; koszt budowy omówionych wyżej urządzeń oświetleniowych pokrywany jest ze środków planu inwestycyjnego przewidzianych na elektryfikację wsi.

4. Oświetlenie ulic, placów i dróg wiejskich należy wykonać w zasadzie na słupach linii niskiego napięcia, prowadzonej dla zasilania energią elektryczną użytkowników wiejskich lub urządzeń komunalnych na wsi. Nie należy projektować i wykonywać punktów oświetleniowych na słupach wymienionych linii niskiego napięcia, usytuowanych w takich odległościach od ulic, placów i dróg wiejskich, gdzie nie będą spełnione warunki norm oświetleniowych.

§ 3. 1. Budowę urządzeń oświetlenia we wsiach dawniej zelektryfikowanych, lecz nie posiadających tego oświetlenia, inicjują, planują, organizują i finansują prezydya właściwych gromadzkich rad narodowych.

2. W wypadkach przewidzianych w ust. 1:

- 1) dokumentację projektowo-kosztorysową wykonują biura projektów resortu gospodarki komunalnej lub inne społecznie organizacje projektowania;
- 2) budowę urządzeń wykonują państwowe ośrodki maszynowe lub inne społecznie przedsiębiorstwa wykonawstwa robót elektrycznych.

3. Podjęcie przez prezydya gromadzkich rad narodowych zadań inwestycyjnych w zakresie budowy urządzeń oświetlenia, w razie zadeklarowania na ten cel przez ludność zainteresowanych wsi środków własnych (czynu społecznego), powinno się odbywać na warunkach i zgodnie z uchwałą nr 366 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji (Monitor Polski Nr 80, poz. 333) oraz zgodnie z zarządzeniem nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 maja 1963 r. w sprawie zadań prezydów rad narodowych w organizowaniu i realizacji czynów społecznych (Monitor Polski Nr 47, poz. 231).

§ 4. Normatywy oświetlenia ulic, placów i dróg wiejskich ustalone zostaną przez Ministra Rolnictwa.

§ 5. 1. Urządzenia oświetlenia zostają po wykonaniu przekazane nieodpłatnie w użytkowanie właściwym terenowo zakładom energetycznym.

2. Przekazanie urządzeń oświetlenia nastąpi na podstawie przepisów dotyczących przekazywania zakładów, zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 67, poz. 332), z uwzględnieniem przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między jednostkami budżetowymi oraz między tymi jednostkami a przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr 43, poz. 197).

§ 6. 1. Konserwacja i eksploatacja urządzeń oświetlenia należy do właściwych terenowo zakładów energetycznych.

2. Koszty pobranej energii elektrycznej na cele oświetleniowe pokrywać będą prezydya gromadzkich rad narodowych na podstawie wystawionych przez zakłady energetyczne rachunków opartych na obowiązującej taryfie opłat. Opłatą tą objęte są również koszty konserwacji oraz eksploatacji lamp i urządzeń oświetlenia oraz wymiany źródeł światła.

§ 7. Wojewódzkie założenia projektu elektryfikacji i oświetlenia poczynszy od roku 1965 powinny uwzględniać przepisy niniejszego zarządzenia w zakresie projektowania i wykonania oświetlenia ulic, placów i dróg wiejskich.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Gospodarki Komunalnej: *S. Stoka*

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gućwa*